

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Slesvig [1]

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187299367136/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Der staver nu hver Skolepog
Hél drøvelig sin tydske Bog;
Der tør Guds Ord i Hjertets Sprog
Ej Vej til Hjertet finde.

Har da det danske Folk ej Gnist
Af Fædres Kraft tilbage?
Har det mod Vold og Argelist
Til Vørn kun daadløs Klage?
Og vil det pleje Ro og Mag,
Indtil det ser engang den Dag,
Da Danmarks himmelfaldne Flag
For „Brændenelden“ stryges?

Nej, Brødre! nej, vi har udtømt
Vor Kummers Kalk til Bunden,
Og al den Lykke, vi har drømt,
For Nuets Krav er svunden:
Hvad Folket vil, det Folket kan; —
Nu vil vi, at vort Fædreland
Forynget skal fra Gravens Rand
Til Sejr og Frihed stige!

Og se — det lysner alt i Syd:
Midt paa de Tydskes Thinge
Peer Hjort Lorenzen slog til Lyd
Med Modersmaalets Klinge;

Og Thyres Vold er rejst paa Tryk,
Og Slesvigs Bønder, Ryg mod Ryg,
Vil slaa en Skandse fast og tryk
Om Danmarks nye Rige!

Modersmaalet.

Du Danske, som kan høre
De velske Toners Flugt,
Hvi finder dog dit Øre
Vort simple Sprog saa smukt?
Ved Du, som vidt har vanket,
Hvorfor din Kind blev rød,
Hvorfor dit Hjerte banked,
Naar Ejennets Tale lød?

Fordi den Sjæl, som lever
I Folkets tause Bryst,
Som det i Modgang hæver
Og trodser Kampens Dyst,
Som i dets Idræt præger
Sin Fylde og sin Magt,
— Er den, der sig bevæger
I Sprogets Rhythmedragt: